

Stimate domnul inspector, Demeter Levente,

Înainte de toate, îmi face mare plăcere că și dumneavoastră participați la acest proiect numit „Provocare la lectură”, și mă bucur foarte mult, deoarece cartea prezentată de dumneavoastră era cartea numită „Micul prinț” de la autorul Antoine de Saint Exupéry.

După ascultarea recenziilor de cărți nu m-am gândit mult, ce carte să aleg, deoarece încă după întâlnire am știut, cartea aleasă, și citită de mine va fi cartea mult iubită de oameni, intitulată „Micul prinț”.

Dim două motive am ales această carte. Primul meu motiv a fost că, eu încă de mică cunosc cartea aceasta, și în al doilea rând în ciuda că eu am mai citit „Micul prinț” acum trei ani, am simțit că eu mici nu am înțeles că într-adevăr despre ce este vorba în carte, și am hotărât că eu vreau să înțeleg cartea.

Deși, citind cartea acum trei ani, eu m-am uitat la „Micul prinț”, ca la un basm, dar acum recitind cartea pentru mine cartea aceasta nu e doar un basm, căci acum la aproape optsprezece ani nu am citit doar rândurile cărții, ci și între rândurile cărții astfel, mi-a atras atenția propoziții cărora trei ani în urmă mici nu le dădeam importanță, cuvinte care par nesemnificative cu atât de mult sunt mai importante. Așa propoziții frumoase erau: „Apa poate să fie bună și inimii...”; sau „Floarea pe care o iubești tu nu e în pericol... Îi voi desena o botniță oii tale...”

Este de mirat pentru cititor faptul că la sfârșitul cărții botnița, adică mai precis curelușa botniței va fi elementul care lasă deschis cartea, căci cum aflăm, scriitorul uită

Să deseneze curelușă botnutei oii, așa moi cititorii nu aflăm, dacă oaia a mâncat-o, sau nu pe floarea primțului.

"Dar iată că am uitat ceva foarte important. Am uitat să Ți pun curelușă de piele botnutei pe care am desernat-o pentru micul primț! Nu va putea miciodată să o pună oii. Atunci stau și mă întreb: "Ce s-a întâmplat pe planeta lui? Poate că oaia a mâncat floarea..."

Pe lângă toate acestea, am Țițeles și că Țintr-adevăr despre ce este vorba Țm carte, și de acum știu că Țm carte, autorul descrie Țntâlnirea, și cunoașterea prietenului, murmurit Micul primț. Pe Micul primț l-a cunoscut când aușese șase ani, și povestește și despre amintirile, pe care Ți povestise Micul primț.

A fost nemaiapomenit când am Țițeles că Micul primț s-a aflat Țm Sahara, deoarece cu un an mai Țnainte de a-l cunoaște pe autor căzuse jos pe Pământ, Țm Africa. Micul primț, căutând calea de ieșire spre planeta lui, murmură planeta B612 odată s-a aflat Țm Sahara, și atunci s-a Țntâlnit cu autorul nostru, care Țnainte cu șase ani de a scrie cartea a avut o pământ Țm deșertul Sahara. Cuvintele autorului:

"Am trăit astfel singur, fără nimeni cu care să vorbesc cu adevărat, pământ ce am avut o pământ Țm deșertul Sahara, acum șase ani."

"Am adormit deci Țm prima seară, pe nisip, la mii de kilometri de orice pământ locuit. Eram mai izolat decât un naufragiat pe o scândură Țm mijlocul oceanului. Vă imaginați atunci ce surpriză am avut când, Țm zorii zilei, m-a trezit o voce simpatcă."

În opinia mea, eu consider că povestea chiar s-ar fi putut întâmpla, și cred asta, deoarece cum aflăm, autorul în Sahara adoarme, și după aceea Micul print va fi cel care îl trezește. În acest caz, avem posibilitatea de a crede că autorul a avut numai un vis febril, dar dacă chiar este vorba de numai acesta, atunci cartea nu ar fi atât de verosimilă, și sinceră, adică autorul ar fi fost incapabil la scrierea atâtor sentimente și gânduri.

După părerea mea, o carte se poate scrie despre orice, dar nu este indiferent dacă un autor trebuie să scrie o poveste imaginată sau una deja trăită și cartea noastră este o poveste trăită care reflectă realitatea, și în care nu este apariție, ci numai sentimente, și gânduri sincere.

"Acum se împlinesc șase ani de atunci... Nu am povestit încă nimănui lucrurile astea. Tovarășii mei care m-au revăzut au fost foarte bucușori că eram în viață. Eram trist, dar le spuneam: e din cauza oboseii..."

În întreaga carte cel mai mult mi-a plăcut inima curată, și blândă a micului print, și a fost extraordinar de frumos că scopul vieții a micului print a fost trandafirul lui. Micul print așa a vorbit despre trandafirul lui:

"Dacă cineva iubește o floare care nu există decât într-un singur exemplar în milioane de stele, asta e de ajuns pentru ca el să fie fericit când le privește. El își spune: „Floarea mea este acolo undeva..."

Dar pe lângă faptul că inima printului nostru a fost plină de iubire, și el însuși a fost un omuleț matur în inima căruia numai bunătate era: „Floarea mea este efermă, își zise micul print, și ea nu are decât patru spini să se apere împotriva lumii! Și eu am lăsat-o singură la mine!"

Astfel, putem afirma ușurel că el a fost o ființă care a privit cu ochii, și s-a uitat cu inima.

Se poate spune că în carte cel mai frumos era că uneori principalul se afla pe deasupra, și cred că la acesta, exemplul cel mai simplu este când autorul desenează micu lui print, o ladă, în care este o oaie care nu este răzută de dinafară, dar pe care micul print o vede, deoarece și el este încă un copil, căruia în imaginația acestuia îi strălucesc ochii de bucurie.

"Asta e cușca, iar oaia pe care o vezi tu este înăuntrul"

"Am fost foarte surprins când am văzut luminiându-se fața omulețului care mă judecase până atunci."

Sinceră să fie această carte poartă în ea atât de multe înțelepciuni, și valori, și câte exemple am putea enumera. În carte, în același timp, putem citi despre prietenie, iubire sinceră, și acesta în limba noastră, adică în mod simplu, și clar. Poate că și mai clar decât am citi dintr-o carte de uneo cincisute de pagini.

Mi-a plăcut medesori de mult faptul că "Micul print" a trecut prin subiecte serioase, și importante precum căutarea fericirii, lupta vieții, moartea. În carte putem observa și referința la întrebarea satisfacției:

"Niciodată nu ești mulțumit acolo unde te afli, zise acarul."

"... și nu găsește ce caută..."; "- și totuși ceea ce caută ar putea fi găsit într-un singur trandafir sau într-un pic de apă..."

În sfârșit, domnul Demeter levente vă mulțumesc foarte mult, că mi-ați dat posibilitatea de a citi, și a lucra cu o astfel de carte care după părerea mea poate fi recomandată la fel copiilor, ca și adulților, deoarece această carte învață omul, și gândurile pe care o să mi-le aduc cu mine din cartea "Micul print" sunt:

"Ascundea secret în inima sa..." Acest citat mi-a dat de înțeles că nu este de ajuns ca un lucru să decidem dacă e frumos cu ochii, deoarece cum a spus Micul print:

"Dar ochii sunt orbi. Trebuie să cauți cu sufletul.", și este frumos numai lucrul pe care și inima vede frumos, astfel, "Ceea ce văd aici nu e decât o scoartă. Ceea ce e important cu adevărat nu se vede...", și "Nu vezi bine decât cu inima. Ceea ce este important nu se arată ochilor."

KEDUES KRISTINA-MARIA
LICEUL TEOLOGIC ROMANO-CATOLIC
"SEGITO" MARIA"; MIERCUREA-CIUC
SÂNDOMIC
XI. C
RUIZA KINGA